

MARVEL

FEKETE PÁRDUC-REGÉNY

SHURI

*fine
selection*

NIC STONE

NEW YORK TIMES BESTSELLERSZERZŐ

N I C S T O N E

SHURI

WILKERSON 19

N I C S T O N E

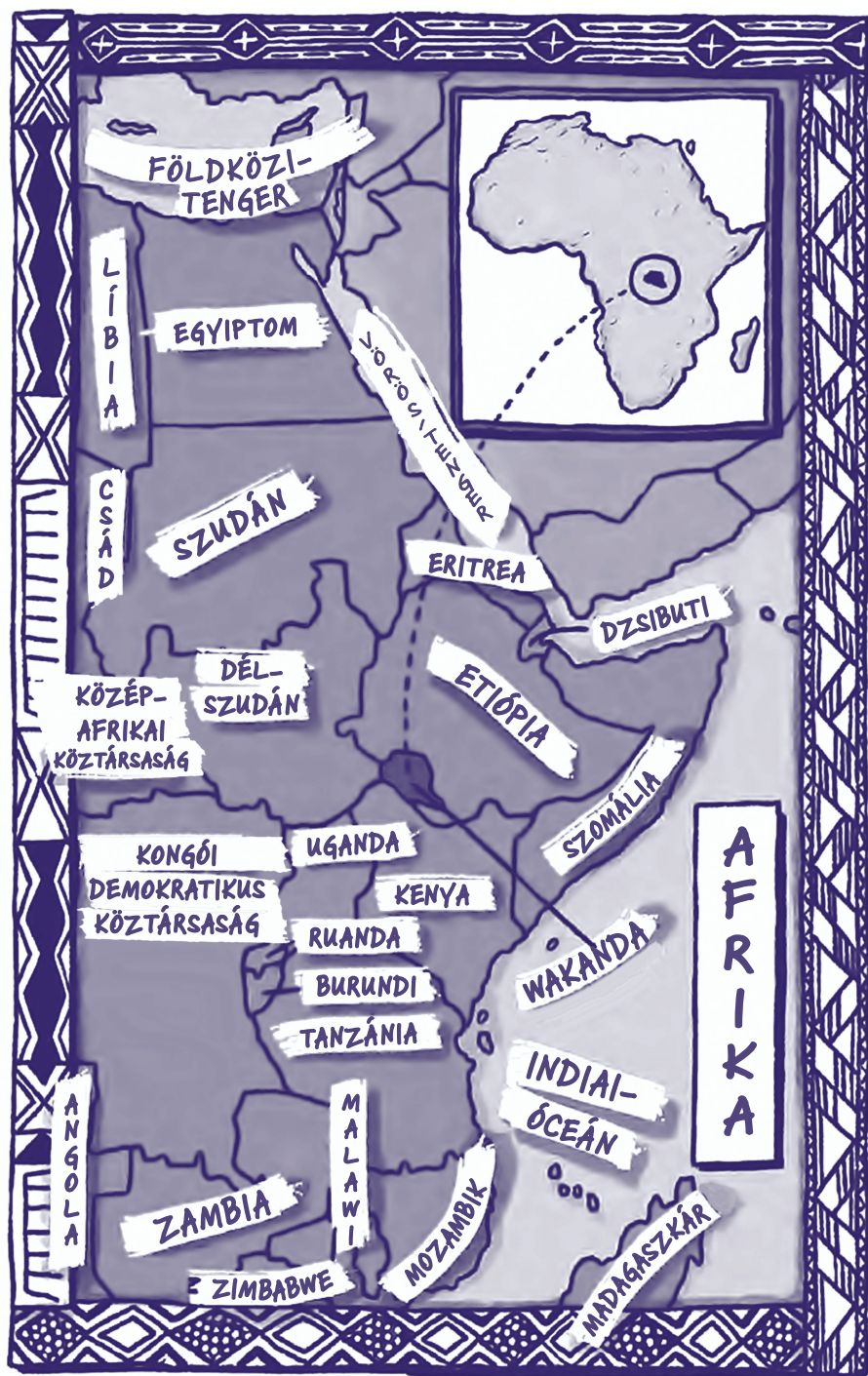
SHURI

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2022

**KALANI JOYNAK
ÉS AZ ÖSSZES BARNA BŐRŰ KIS SZUPERZSENINEK.
NYOMJÁTOK! PUSZIK!
- NIC -**

WAKANDA

DZSABARI-FÖLD

BIRNIN
T'CHAKA

BIRNIN
BASHENGA

BIRNIN
DZSATA

BIRNIN ZANA
(AZ ARANY VÁROS)

NEKROPOLISZ
(A HALOTTAK
VÁROSÁ)

MENA NGAI
(SZENT HEGY)

BIRNIN AZZARIA

BIRNIN S'YAN

ALKAAMA-FÖLD

KÁNAÁN

NYANZA

NIGANDA

AZÁNIA

ELŐSZÓ

SHURI NEM SEJTETTE, HOGY HARCOLNIA IS KELL.

– Ki maga? – kérdezi gyenge próbálkozásként, hogy beszéltesse a férfit, bár nem tudja, mire megy vele. Hátha valahonnan előbukkan a három egykori véreb, és a segítségére siet.

Igazság szerint, ha Shurinak bárki azt mondta volna, hogy elég kitennie a lábát Wakandából, és máris harcolnia kell, csak forgatta volna sötét szemét, és legyintett volna rá, mint valami összeesküvéselméletre (ami minden tudományos alapot nélkülöz).

– Nem az számít, hogy ki vagyok, hercegnő. Hanem az, hogy mit akarok...

Shuri sosem ismerné be, de abban sem biztos, hogy képes lenne harcolni. Anyjának köszönhetően évek óta nem kapott kiképzést. Tízévesnél is fiatalabb lehetett, amikor utoljára ütnie kellett.

– Miért, mit akar? – Shuri óvatosan támadóállásba csúsztatja a lábfejét.

Mert van egy sejtése, mi lesz a válasz.

És mert igenis harcolni fog.

– *Először is megakadályozni, hogy visszatérj szeretett országodba.*

Önmagáért. Az életéért.

A jövőjéért.

A népéért. És az *ő* jövőjükért.

Megtesz mindent, amit csak tud.

Mindent kockára fog tenni.

A saját életét is.

A hercegnő *harcolni* fog.

Wakandáért.

És akkor a férfi keze villámgyors mozdulattal elindul Shuri tor-
ka felé...

KÜLDETÉSNAPLÓ

Valami nem stimmel.

A drágalátos bátyám egy héttel ezelőtt berontott a laboratóriumomba és nekiállt *könyörögni*, hogy készítsek neki új párducruhát. „Ez túlságosan feszül rajtam”, mondta, és megemelte a mostani, testhezálló kezeslábasát, amit Fekete Párducként, vagyis mint nemzetünk uralkodója és védelmezője visel. „Baba ideje óta nem volt átszabva. Megtennéd, hogy csinálsz egy újat? Méghozzá sürgősen!”

Rettentően izgalomba jöttem. Neki persze nem árulhattam el, mert így is akkora az egója, mint egy ház, de borzasztóan élvezem, ha segítségért fordul hozzám. Egészen kicsi voltam, amikor apa meghalt, de azt hiszem, ő is büszke lenne, hogy egyetlen lánya kiveszi a maga részét hazánk védelmezéséből.

Amúgy ez a mostani tényleg bénán áll T'Challa fenekén.

Hozzáláttam felkutatni valami... rugalmasabb anyagot. Aminek a molekuláris szerkezete könnyen módosítható, és megfelelően elegyül a kedvenc anyaggal, egyben országunk legértékesebb ásványkincsével, a vibrániummal.

Ha sikerül eltalálni a helyes összetételt, akkor amellet, hogy T'Challa nagyokat rúghat és gyorsan foroghat benne, a ruha elvileg arra is képes lesz, hogy összegyűjtse és a

kesztyűkben eltárolja a kapott ütésekől származó mozgási energiát, aztán robbanásszerűen (VÁMM, VÁMM!) kilövellje magából, amittől az ellenfél tutira fenékre ül.

Csak éppen semmi sem működik. Ami rugalmasabb, az a jelek szerint vékonyabb is, vagyis a kipróbált anyagok közül egyik sem képes az optimális mennyiségű vibrációt felvételére. Két próbaszövet összedolgozásával sikerült létrehoznom egy megfelelően rugalmas hibridet, de a mostani ruhához képest az is csak a szükséges csodafémmennyiség hetvenhárom százalékát tudja felvenni. Ami ahhoz elegendő lenne, hogy eltárolja az ütések és ágyúvá varázsolja a kezeket, de az a tizenhét százalékkal gyatrább testvédelmező képesség... hát, kétlem, hogy bátyó örülne, ha a bekapott ütések és rúgások ezentúl jobban fájának.

Az eredeti elképzelésem az volt, hogy a szív alakú gyógynövény lepárlásával megkísérlek eljutni magához az erőduzzasztó, sebességfokozó, képességgyarapító esszenciához, és azzal itatom át az anyagot. Így az minél hosszabban érintkezik T'Challa bőrével, és ő minél tovább lélegzik a maszkon keresztül, annál erősebbé és párduszerűbbé válik.

Csak hogy az eljárás körülményesebbnek bizonyult, mint amire számítottam.

Az első kísérlet során port készítettem, azt akartam dörzsöléses technikával beledolgozni az anyagba. Ígéretesnek tűnt, ám amikor kisimítottam az anyagot, porfelhő szállt fel belőle, én pedig belélegeztem... és elájultam. (A jelek szerint igaz, amit mondanak: a gyógynövény

tényleg kiüti, aki nem méltó rá. Básztet őrizzen, hogy olyan szippantson belőle, akinek az ereiben nem folyik királyi vér. Ráadásul a por szürkés réteget hagy a bőrön, az ember úgy néz ki tőle, mint akinek sürgősen testápolóra van szüksége. Kizárt, hogy T'Challa belemegy, hogy hamuszínű legyen a bőre, miután visszahúzódik a ruha.)

A második kísérlet során párologtatással próbálkoztam. Ami akár működhetett is volna, ha nem hajolok az üveg fölé, hogy belenézzek, és nem ájulok el. Megint.

A harmadik kísérlet? Öltönybélésszerűen finomra simított gélréteg készítése. Itt már tényleg azt hittem, megvan... Csakhogy aztán megpróbáltam lehúzni a karomról a próbaanyagot, és... elárulom: a vibránumgéllel szemben FABATKÁT SEM ÉR a ragtapasz-eltávolító! AÚ!

A negyedik, jelenleg is folyó kísérlet jó iránynak tűnik: az anyagot apró, folyadékkal teli gömböcskékkel bélelem ki, amik ütés hatására kipukkannak, és a találat helyén kis mennyiségű szív alakú gyógynövénykivonatot juttatnak a bőrre.

És működik – feltettem a próbababára az anyag egy darabját, és jól belerúgtam. A folyadék annak rendje és módja szerint kiszabadul a találati ponton és bevonja a bőrt (és talán segíti a sejtregenerálódást és villámgyógyító hatást fejt ki, ami blokkolja a fájdalomérzetet és a vér-aláfutás-képződést? Ezt még tanulmányoznom kell... Igazából meglehetősen sok a tanulmányoznivaló. Néha elgondolkodom, vajon foglalkozott-e előttem bárki is ennek a növénynek a vizsgálatával).

Viszont az egész laborban rothadó halszag terjeng.

Ráadásul az imént használtam el az utolsó gyógygyógyógymót.

És a hab a tortán? Most már határidőm is van. Az előbb jelent meg a laborban T'Challa hologram formában – ő bezzeg bármilyen biztonsági protokollt felülírhat –, és közölte, péntekre kell neki az új ruha. Ami öt nap múlva van.

Bizonyára szeretné, ha elkészülne a kihívás napi szer-tartásig. És ebben van is ráció. Senki sem tudhatja, ki lesz T'Challa kihívója a trónért és a Fekete Párduc címért. És bár T'Challa *gyakorlatilag legyőzhetetlen* – legalábbis ő előszeretettel hangoztatja –, egy felfejlesztett ruha csak is a javára válhat.

Jut eszembe, négy évvel ezelőtt a nagybátyánk, S'Yan – aki Baba halála után átvette a Fekete Párduc címet – ugyanezt a ruhát viselte, amikor T'Challa kihívta.

És akkor T'Challa győzött, ugyebár.

Nem csoda, hogy meg akar szabadulni a gönctől.

Szóval vissza a tervezőasztalhoz!

Mindörökké Wakanda!

1.

A HERCEGNŐ

SHURI HERCEGNŐ éppen visszapattintja a karkötőjére a küldetésnaplót tároló Kimoyo gyöngyöt, hogy feltöltse a bejegyzést, amikor az anyja lép a laborba.

És legyezni kezdi az orra elől a levegőt.

– Jóságos ég, Shuri, mi a csudát művelsz itt?

– *Anyá!* – kiáltja Shuri, majd azzal a hiábavaló szándékkal, hogy csillapítsa a laborban uralkodó káoszt, lóhalálában nekiáll összeszedetni az üvegcséket, fiolákat meg miegymást.

A laboratórium, amit a bátyja három évvel ezelőtt, a tizedik születésnapján kimondottan *neki* építtetett, a hercegnő felségterülete, de Shuri tisztában van vele, mit tart anya, a méltóságos királyné a rendetlenségről. Különösen, ha az a munkát is érinti.

– Nem láttad a „*Kísérlet folyamatban*” táblát az ajtón? Csöngetned kellett volna.

Ramonda királyné csak legyint, mintha egy szemtelen bogár legyeskedne fenséges fejdíszke körül. Shuri időnként elgondolkodik, vajon nem fáj-e a nyaka a sok kalaptól, turbántól és kendőtől, amit folyton visel.

– Most komolyan, anya! Mi lenne, ha épp... a gammasugárzás vibrániumra gyakorolt hatását vizsgálnám vagy ilyesmi? Bajod eshetett volna!

– Megmondom, mi a bajom: ez a felfordulás! Meg ez a bűz! Nem megmondtam, hogy a trehány környezet...

– ...a trehány gondolkodás jele. De, de! Ezt hajtogatod, ovis korom óta, amikor Baba kütyüit szereltem szét.

Shuri felkapja a két szék, egy próbababa válla és egy könyvkupac fölött kiterített, csillámos, acélszürke anyagdarabot, és nekiáll feltekerni. Közben magával sodor egy kábelekkkel és csatlakozókkal teli dobozt, és az fülsüketítő csattanással ér földet.

Ramonda a halántékára szorítja az ujját.

– Becses ősök, miért gyötörtök engem ezzel a gyerekkel?

– Úgyis tudod, hogy szeretsz engem! – mondja Shuri, mielőtt felbukik egy párduccipő prototípuson, és elterül a földön. – Hoppá!

Ramonda királyné sóhajtvá nyújtja a kezét a lányának, hogy segítsen.

– Igen. Tudom. Éppen ezért vagyok itt. Hogy átkísérjelek a ruhapróbára, amiről egész biztosan megfeledkeztél.

Shuri mosolya lekonyul a halszagú anyagok lepte padló felé.

– Ruhapróbára?

– Na, erről beszélek. Indulás!

– Anya, neee!

De Shuri tudja, ezzel semmire sem megy. A végső szó úgyis a királynéé. Fújtatva követi az anyját, de a válla fölött még egy utolsó

vágyakozó pillantást vet a helyre, ami számára a világon a legkedvesebb.

És meg sem állnak a *legutálatosabb* helyig: ami nem más, mint a királyné lakosztályának gigantikus és elegáns, külön fürdőszobával felszerelt gardróbszobája.

Ramonda királyné nem tévedett, Shuri nemcsak a ruhapróbáról, de annak az okáról is elfeledkezett. Így most amellet, hogy összevissza rángatják, lökdörik, forgatják és szurkálják, mint valami tűpárnát („Olyan *izgága*”, dörmögi Lwazi, az udvari szabó), még anya szidalmait is hallgatnia kell.

– Hogyan fordulhat elő, hogy az ország hercegnőjének és első számú trónörökösének csak úgy kimegy a fejéből a Taifa Ngao, mint valami jelentéktelen semmiség?

Anya járkálni kezd. Shuri ki nem állhatja, ha járkál.

– Nyugi, anya. *Aíúú!* – visít fel, amikor ismételten megszúrja a gombostűt.

– Nem nyugszom meg. Muszáj legalább az egyikünknek komolyan vennie a dolgokat, Shuri. A törzsek vénjei nem jönnek össze csak úgy bármikor! Ezek a tanácsulések kulcsfontosságúak Wakan-da egységének és jólétének fenntartásához! Különösen ez a mostani.

Mint kiderült – anya azóta ezzel tömi a fejét, hogy kiléptek a laborból –, délután tanácskozást tartanak. Ez lesz az utolsó a Kihívás Napja előtt. Itt vitatják meg a törzsek előljárói a biztonsági kérdéseket és a többi *rendkívül fontos* ügyet.

Vagyis igen: Shurinak valóban illett volna emlékeznie rá.

Emellett anya – az ő szavával élve –, *meggyötörtebbnek* tűnik, mint Shuri szerint a helyzet indokolná.

– Valami baj van, anya? – kérdezi, mialatt Lwazi lefejtí róla a szövethalmot, amibe mindeddig úgy be volt csomagolva, mint a pilangó a bábba. Az udvari szabó lassan elpakolja a sok tűt, gombostűt és egyebeket.

– Persze hogy nincs. Miért kérdezel ilyet? – feleli a királyné. Alighogy az udvari szabó elhagyja a tágas helyiséget, a királynő középen álló, bársonyhuzatos ülőkéhez húzza Shurit, és lenyomja rá. – Épp időben végeztünk a próbával. Már itt is vannak a hajfonók.

– A hajfonók?! – kap Shuri a fejéhez. – Minek?

– Eh! Szerinted hagyom, hogy ezzel a szénakazallal a fejeden jelenj meg a vénék előtt?

– Semmi baja a hajamnak!

– Meséld az isteneknek! – feleli Ramonda. – Hátha meghallgatnak.

Ebben a pillanatban három csillámos barna bőrű nő lép a szobába egyforma, vérvörös selyemruhában, hozzá illő, henger alakú fejdísszel. Shuri szerint úgy festenek, mint a skalpolás halálangyalai. Arra gondol, bárcsak lenne nála egy fiola szív alakú gyógynövénykivonat – ha leejtené, holtbiztos, hogy a szépséges hajfonók szétfutnának a bűzös halszagtól.

– Anya, ne vedd szemtelenségnek...

– Nem veszem, ha nem vagy szemtelen.

A hercegnő fújtat.

– T’Challa megígérte nekem, hogy néhány éven belül kinevez technológiai és fejlesztési miniszternek. Azon gondolkodom, nem lenne-e helyesebb, ha ezt az időt a laboratóriumban tölteném, és szeretett vibrániumunk lehetséges felhasználási módjait kutatnám, ezek helyett, az *AÚ!*, viszonylag... haszontalan esztétikai elfoglaltságok helyett. *JAJ!*

– Ha a hercegnő megtenné, hogy nem mozog... – szólal meg a Shuri jobbán álló hajfonó. Minden oldalról körülvették: egyikük balról, a másikuk jobbról, a harmadik hátulról, előtte pedig anya áll őrt ékszerektől súlyos kezeit a háta mögött összekulcsolva.

– A számítógépek és haladás minisztereként is...

– *Technológiai és fejlesztési miniszter.* – (Még jó, hogy anya komolyan veszi a szenvedélyeimet, gondolja Shuri.)

– Igen, az. Azzal együtt is te leszel az ország egyetlen hercegnője. A királyi család sarja vagy. Básztet a te őseidre hagyományozta az uralkodói és Fekete Párduc címet. A pozíció elkerülhetetlen velejárója, hogy úgy is nézz ki.

– De anya...

– Ne de anyázz nekem!

– Ez fáj!

A királyné lehajol, hogy az arcuk egy szintben legyen.

– A fájdalom átmeneti, kedvesem. – Megfogja Shuri két csuklóját, és X alakban keresztbe teszi a lánya mellkasán. – De Wakanda örökkévaló!

Amíg a hajfonók folytatják a kínzását, Shuri szeme körbejár a szobában. A vele szemközti, lámpával megvilágított tükrök fölött Wakanda királynéinek arcképei sorakoznak, a régmúlttól a jelenig. Köztük van Ramonda is. Shuri jól emlékszik: anya tökéletes testtartásban, az arannyal szegélyezett, piros, bojtos bársonyszéken ült, amikor berontott a szobába. A hercegnő legfeljebb hatéves lehetett, és épp a legújabb művét akarta megmutatni az anyjának, egy vibránum alapon működő, repülő drónt, ami hanghullámok segítségével maradt fent a levegőben. Minél nagyobb zajt adott ki valami, a masina annál közelebb repült hozzá.

Amit a festőnek sajnos a saját kárán kellett megtapasztalnia.

– KIFELÉ, DE AZONNAL! – harsogta. Erre a drón egyenesen anyja még nedves orrának repült a vásznon.

Shuri elmosolyodik az emlék miatt, de amikor a pillantása végigsuhan a többi királynén – egytől egyig ott vannak, az apja édesanyjától kezdve a nagymama nagymamájának a nagymamájáig –, nyugtalanság vesz erőt rajta.

A tekintete megállapodik N’Yamin, T’Challa édesanyján. Bár az asszony már jóval Shuri születése előtt meghalt, a hercegnő tudja róla, hogy Wakanda vezető tudósa volt, mielőtt feleségül ment az apjához, T’Chakához.

Vajon N’Yami felhagyott a tudományos tevékenységgel, amikor királyné lett? Vajon az elegáns ruhákért, csillogó ékszerekért, a cifra fejdíszekért cserébe végleg feladta a kutatást?

És a többi királyné? Vajon volt-e más céljuk is azon túl, hogy elfoglalják a trónt? Nem mintha Shuri jelentéktelennek tartaná anyja munkáját – pontosan tudja, milyen szellemi és lelki erőre van szüksége annak, akire egy ország diplomáciai irányításának feladata hárul. Még akkor is, ha ez az ország jobbára rejtve van a világ szeme elől.

De ezen kívül mivel szabad egy királynénak foglalkoznia?

És mi a helyzet a többi hercegnővel? Nekik láthatóan senki sem állított emléket. Shuri legalábbis sosem látott vagy hallott ilyesmiről. Vajon a királyi palota legkirálynőibb szobájára letekintő királynék közül hányan adtak életet lánygyerekeknek?

Volt-e tudós a hercegnők között? Barkáclány? Vibrániumalapú, repülő drónok készítője? A fiútestvéreik nyilvánvalóan trónra kerültek, megnősültek, a feleségeikről arcképek készültek... de mi lett a királylányokkal?

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Az egyik hajfonó nő sűrű fogú fésűjével („*tömegpusztító fegyver*”, panaszkodott egyszer Shuri az anyjának) beletép egy összegubancolódott csigába, ez pedig visszarántja a jelenbe Shurit. Feje fölött az asszonyok a Kihívás Napjáról beszélgetnek.

– Szerintetek kiáll ellene valaki? – kérdezi egyikük.

– T’Challával szemben? – feleli a másik. – Bolond lenne.

– Egyetértetek. T’Challa Wakanda történetének legrettenthetetlenebb Fekete Párduca.

Ugyanezt mondták Babáról is, aztán látjuk, mi lett vele.

Kéretlenül érkezik a gondolat, és magát Shurit is meglepi, milyen éle van. Milyen *igaz*.

Megjelenik előtte T’Challa, amint az apjuk fekete párducruháját tartja a kezében. Shuri pislog egyet, hogy elhessegesse az emlékképet, és a gondolatai visszatérnek a festményekhez.

Nem tudja, ezek a nők – és a lányaik – aktív szerepet vállaltak-e Wakanda védelmezésében. Egyvalamit viszont tud: T’Challa a *segítségét* kérte.

Muszáj kisütnie valamit, hogy meglegyen az a ruha.